Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

hostis uincit in eo quę plus tenę & de quo plures tenę. hus
autem sup hos tenę nomine nobilitatis. & de his plures nomine
auctoritatis. Quanto ꝯ gratius cogitabat victorini pectus
quod tamquam inexpugnabile receptaculum diabolus obtu
uerat victorini lingua. quo telo grandi & acuto multos
pemerat abundanter exultare oportuit filios tuos. qua
rex nr allegauit fortem. & uidebant uasa ei ereptam munda
ri & aptari in honorem tuum. & fieri utilia dno ad omne
opus bonum. Sed ubi m homo tuus simplicianus deuicto
rino ista narrauit exarsi aemulandum. Ad hoc enim & ille nar
rauerat. Postea ꝯ quam & illud addidit qd imperatori iuliani
temporib lege data prohibitum s xpiani docere litteraturam
& oratorum quam legem ille amplexus loquacem scolam de
serere maluit quam uerbum tuum. quod linguas infantium
facit disertas. non m fortior quam felicior uisus est. quia inue
nit occasionem uacandi tibi. Cui rei ego suspirabam ligatus
non ferro alieno. sed mea ferrea uoluntate. Velle meum tenebat
inimicus. & inde m catenam fecerat & constrinxerat me qp
pe ex uoluntate peruersa et facta libido. & dum seruitur libidini
facta est consuetudo. & dum ess ꝯ tudini non resistitur facta est
ꝯsuetudo necessitas. quib quasi ansulis sibimet innexis
unde catenam appellauit tenebat me obstrictum dura seruitus.
Voluntas autem noua quę m et ceperat ut te gratis colerem
fruiq. te uelle ds sola certa iocunditas. non dum erat idonea
ad supandam portem uetustate roborata. Ita due uolun
tates mee una uetus alia noua illa carnalis illa spiritalis confligebant inter se atq. discordando dissipabant
animam meam. Sic intelligebam in me ipso experimento id
qd legeram quomodo caro concupiscerit aduersus spm. & spe